

Parròquia de Sant Esteve de Granollers

full informatiu 833

3 de setembre de 1995

avui, diumenge, a les 12 del migdia:
MISSA MAJOR
EN HONOR DE SANT ESTEVE
PATRÓ DE LA CIUTAT DE GRANOLLERS

- * Presidirà a la celebració Mn. Blai Blanquer, arxiprest de Granollers.
- El cant litúrgic serà animat pels joves de les corals de la parròquia.
- * En acabar la Missa, cantarem els tradicionals goigs de St. Esteve.
- * Les ofrenes dels fidels es destinaran a les obres del 1993-94.
- * Es podrà visitar, a la sala de ponent, l'exposició

A MIG SEGLE D'UN DELIRI
"Una exposició per a comprendre i avançar".

PREGUEM ELS UNS PELS ALTRES

Intencions de pregària per a la Missa: DISSABTE, dia 2 de setembre a les 20.30: Francesc & Carme. DIUMENGE, 9: Jacint Calvet. 11: Juan Garcia Párraga, anivers. 12: MISSA MAJOR EN HONOR DE ST. ESTEVE, pel poble fidel. 20: Francesc & Teresa Estabanell. DILLUNS, 7.30: Adelaida Casals i Rosa Cladellas. 9: M^aRosa Molins. DIMARTS, 7.30: en acció de gràcies a St. Antoni. 9: Francesc Casals. 20: Magdalena Villar. DIMECRES, 7.30: Mª Teresa Bultà. 9: Magdalena Villar. 20: Antoni Jonch. DIJOUS, 7.30: Josepa Abellà. 9: anivers. Pere Castany. 20: Teresa Farràs. DIVENDRES, 7.30: Montserrat Solé. 9: família R.S. 20: Felip Planas. DISSABTE, 7.30: Palmira Nogué. 9: família R.S. 20.30: Francesc & Carme.

Preguem pels nostres germans difunts: Josep Font i Ventura, de 84 anys, que morí el dia 27 i Petra Díez i González, de 90 anys, que morí el dia 28. Déu els hagi perdonat.

Demà dilluns a les vuit del vespre celebrarem la Missa per ells i per tots els difunts de la ciutat que han mort el darrer any. També farem memòria de Cándido Lorenzo, Esteve Garrell, Pere Plana, els esposos Francisco Rangel & Juana Rodríguez i Vicenç Clavell i Casanovas, en l'aniversari de la seva mort.

LES OFRENES DELS FIDELS

La discreta campanya de sensibilització que s'ha efectuat en els darrers diumenges ha estat captada pels fidels. S'han començat a incrementar les aportacions ordinàries. Caritas parroquial ha rebut un donatiu de 200.000,- i per al deute de les obres ens han arribat també els donatius següents: en ocasió del bateig: 12.000,- a la memòria de J.F.: 5.000,- L.I.E. i N.M.: 5.000,- família I.R.: 10.000,- anònim: 200.000,-. Avui de-
vem: 3.787.000,- ptes. i hem cobert més de les tres quartes parts del deute inicial. Moltes gràcies!.

"A MIG SEGLE D'UN DELIRI"

L'any 1945, quan el nostre temple en construcció ja tenia sostre, s'havien de concretar els acabats i l'arquitecte, Josep Boada i Barba va precisar-los amb el mateix estil i el mateix deliri de grandesa de tota l'obra.

Mai no es va prendre per patró l'església que havíem perdut. El punt de referència foren les grans catedrals.

La façana s'havia de recobrir de pedra natural picada i esculpura amb dues torres, d'estil gòtic avançat: es dissenyen, arbotants, cornises, gàrgoles, pinacles, balustrades calades com les del campanar, ... Sobre el paper no hi faltava res.

D'aquests milers de pedres previstes se'n van arribar a construir i col·locar només tres: una, dues, tres.

El retaule de l'altar major havia d'anar decorant amb escenes de la vida del Senyor i del nostre patró. El retaule omple els fons del prebisteri fins a una alçada que supera els vint metres.

La capella del Santíssim té el mateix tractament. L'alçada de la capella és el doble de l'actual i es comunica amb la nau de l'església amb una gran portalada controlada per una magnífica reixa.

Mentrestant els capellans viuen en cases particulars i el culte i la catequesi i tota la vida parroquial continua aixoplugada al Mundial Cinema.

El arribar a aquest punt es devia acabar l'empenta. Es va anar a acomodar aquesta nau "inacabada" per a poder-hi entrar.

EL CANSAMENT produït per la desproporció entre l'entusiasme apassionat d'alguns i les possibilitats reals de la parròquia, va ser superat més endavant per la personalitat de Mn. Josep Campo i Lleó que va prendre la iniciativa, va aglutinar moltes voluntats, va iniciar la clarificació dels àmbits religiosos i oficials.

Va ser el temps dels vitralls, l'altar major, el Santíssim i la rectoria.

EL BLOCATGE MENTAL que produïren les crisis socials i polítiques posteriors van fer retornar la inhibició i van crear una mala consciència que oscil·lava entre la resignació i la rebel·lia inútil motivada per un profetisme de molt bona arrel que s'extrapolava a tots els àmbits públics.

MENTRESTANT, Granollers ha passat desl 11.988 habitants de l'any 41 a més de cinquanta mil. Els espais i edificis públics tots s'han engrandit, una església espaiosa a Granollers és una necessitat, acceptar el llegat històric serenament, desenfasitzar el que bonament es pugui, actualitzar la seva funció amb la participació de tothom:

AQUEST HA ESTAT EL REpte DELS DARRERS ANYS.

LA FESTA MAJOR DE 1996

Farà cinquanta anys de la benedicció i inauguració del nostre temple parroquial. **COM HO CELEBRAREM?:**

1- TENIM UNA EMERGÈNCIA: CAL FER TEULADA NOVA

Aquesta obra indispensable té un valor que sobrepassa en molt les possibilitats de la comunitat cristiana habitualment practicant. Estem davant d'una necessitat que justifica que demanem auxili a l'Administració. La ciutat ha trobat aixopluc durant cinquanta anys sota aquest sostre. Ara no se'n pot rentar les mans.

2- PODRÍEM PINTAR EL TEMPLE QUE NO S'HA PINTAT MAI

Aquesta sí que pot ser una obra de participació.

3- ES PODRIA COL·LOCAR L'ÚLTIM VITRALL A LA ROSASSA DE LLEVANT

¿No hi haurà cap "mecenes" que vulgui fer aquest obsequi a la parròquia de St. Esteve?

4- PODEM DEIXAR PASSAR L'ANIVERSARI SENSE PENA NI GLÒRIA

QUÈ EN PENSEU?

FEU-NOS ARRIBAR ELS VOSTRES SUGGERIMENTS